

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorvm Vita, Moribvs, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Cap. CIV. Freqvens Commvnio vtilißima.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

§. S. Nilus epistola ad Anast. Episcopum tom. 3. Bibl. SS.
Patrum, sapè vidit in Ecclesia S. Ioannes Chrys. Angelos, sed
maxime tempore sacrificii: itaq; admiratione, & letitia ple-
nas, amicis multum spiritualibus seorsum narrabat quemadmo-
dum, cum Sacerdos sanctam oblationem facere inciperet, pluri-
mi Angeli è caelo lapsi, splendidissimi stolis induiti, nudo pede, a-
festa intento, vultu demisso circumstantes altare magna reue-
rentia, quiete ac silentio vsq; ad mysterii consummationem af-
ferent: deinde discurrentes buc atq; illuc per totam Ecclesiam
Episcopos ac Presbyteros, qui corpus ac sanguinem distribuunt,
adiuuant & corroborant. Hac scribo, ut intelligentes, quanti
timor sit diuina Missa, nec ipsi remissi timorem Dei negli-
gitur, nec villos alias loqui aut missitare tempore oblationis, neq;
innuere audacter, aut à statu grauitatis demoueri, neq; buc atq;
illuc circumspicere, aut ignave & dispersè nugari permittatis,
dicit enim Dominus Moysi, ac per eum omnibus Sacerdotibus.
Exalte filios Dei reuerentes & non contemptores.

C A P. CIV.

FRE~~Q~~VENS COMMVNIO
utilissima.

§. Q Votidianæ Sacri auditioni crebram adjun-
gant communionem Conc. Trident. sess. 22. cap. 6.
Optat: sacrosancta Synodus, inquit, vt in singulis Missis fideles
afflantes, non solum spiritali affectu, sed sacramentali etiam Eu-
charistie perceptione communicarent, quo ad eos Sanctissimi
huius sacrificii fructus vberior proueniret. Si hoc oportet in
Laicis quanto magis in Clericis. Satis id Apostolorum
tempore moris fuit. Vnde & S. Clemens lib. 2. Apo-
stolicarum Const. c. 61. Postquam oblatum fuerit sacrificium
accipiant singuli per se ordine Dominicum corpus & pretiosum
sanguinem gradatim cum pudore ac timore tanquam ad regis
corpus accedentes. Mulieres quoq; velato capite, &c.

§. Sacrae

§. Sacrae communionis diuturnior intermissio periculosa est & noxia. Cum n. maxima sit hominis imbecillitas, & ad peccandum pronitas permagna etiam hostium mundi, carnis, dæmonis, vis, & potentia, & insatiabilis perdendi homines libido & cupiditas, diuinissimum vero Eucharistiae Sacramentum homini vires roburque spiritale addat, & inimicis adimat, accusabilis puniendaq; segnities est, tantum salutis praesidium negligere, scipsum in discriben adducere, & inermem armatis hostibus prodere. *Parasti*, inquit David Psalm. 22. v. 5. in conspectu meo mensam aduersus eos, qui tribulant me. Et Psalm. 101. v. 5. *Percussus sum ut fænum, & aruit cor meum: quia oblitus sum comedere panem meum.* In Christi corpore vita nostra consistit, ait S. August. sermon. i. de tempore, imo id affirmat Salvator Ioan. 6. v. 51. *Panis quem ego dabo caro mea est pro mundi vita.* Et v. 58. *Qui manducat hunc panem, vivet in eternum.* Ut autem vita corporis diu conseruari non potest sine cibo, ita nec animæ vita sine Eucharistia, quo pertinet illa Domini communitio. Ioan. 6. v. 53. *Nisi manducaueritis carnem filii hominis & biberitis eius sanguinem, non habebitis vitam in vobis.*

§. Sicut prima gratia necessaria est ad salutem, sicut iam perseverantia in gratia, & proinde quemadmodum ad conferendam primam gratiam, baptismus, & ad amissam recuperandam, Pœnitentiae Sacramentum, ita ad eam retinendam & confirmandam, atque augendam Eucharistiam Salvator instituit. In hacten gratiae perseverantia duo sunt, alterum ex parte Dei auxilia gratiae actualis, quibus homo excitatur & juuatur ad cauenda peccata, & seruanda præcepta conferentis, alterum ex parte hominis nempe cooperatio liberi arbitrii cum actualibus auxiliis. Vnde sicut illa diuina excitamenta & adjumenta semper prompta parataq; ex Eucharistiae perceptione homini sunt, ut perfice-

perseuerare possit, ita si cum iis operari continuet, vel negligat, ex perseuerantia excidet.

§. Atque hæc cum Deo agendi socordia, est causa cur aliquis aepiusculè Eucharistiam percipientes vitam non emendent, & in pristina recidant, ac relabuntur peccata. Quod ipsum confirmat & S. Ioannes Chrysost. hom. 24. in prioris Corinthiace cap. 10. Quemadmodum, ait, frigida accessio (febris) periculosa est, ita nulla mystica illuc cane participatio, pestis est & interitus. Ipsa namq; mensa a-
vem nostræ vis est, nerui mentis, fiducia vinculum, fundamen-
tum, spes, salus, lux, vita nostra. Ergo animus diuinam o-
mittens communionem obscuratur, eneruatur, labi-
tur, perit.

C A P. CV.

VNDE DIVINAE SYNAXIS
prætermisso.

§. Procrastinata verò & omisæ S. Communionis causa portissimum duæ, altera vitæ licentia & dissolutio, & inde timor ne ad damnationem sumatur, altera immoderata caducarum rerum cupiditas & sollicitudo, dum pluris fit præsentium rerum vitrum quam aeternorum bonorum margaritum. Nam inanem illam excusationem & vanum prætextum, quo quidam ajunt se à divina communione abstinere, ut se laetius ad illam comparent, clarissimè refellit, S. Cyrilus Alex. libr. 3. in Ioannem cap. 37. Recusatio, inquit, huiusmodi, quamvis ex religione proficiisci videatur, & scandala non faciat, & laqueos instruit, quare oportet omnibus viribus a peccato mundari, & recte viuendi iactu fundamentis magna fiducia ad sumendam vitam concurrere. Sed varia sunt Dia-
boli multiplicesq; ad decipiendum insidia. Nam primum ad vi-
m munitione ab-
vendum turpiter inducit, deinde cum malis oneratis fuerint, tunc flentia &
aborreto à Christi gloria persuadet, qua possent à turpitudine periculum
volupta-creat & of-
fen disulam.